

גרטה גינזבורג איננה

בוכח הסות הננו נצבים כולנו בנזכרים ותוהים; אמנם יודעים הננו כי קצבה לאדם עלי ארץ, אך ידיעה זו אינה מפחיתה את הצער והכאב. כאשר משקיפים לאחור הרי מרחק המאורעות מצטמצם ונדמה לך כי אך אתמול ארעו דברים למרות שלמעשה חלפו שנים רבות.

גב' גינזבורג הגיעה אלינו, לבית מעין צבי, לפני 12 שנים כסבתא של מספחה עניפה בת 4 דורות: בניט, בכדיט וביניט. מבחינה זו זכתה לטמל תהליך המתחולל סנגד לעינינו: התחדשות משפחות היוגובים בישראל והשתרשותם באדמתה.

משפחת גינזבורג היתה אחת המשפחות הציוניות הותיקות, אשר עלתה ארצה עוד בטרם החל לרדת על העם היהודי באירופה מבול השואה. בית המשפחה היה ספוג תרבות אירופית; על כך מעידה ספרית המשפחה. המתבונן בספריה זו בוכח לדעת כי מרוכזים בה מסיב הטפריט של התרבות האירופית. אך המסען של התרבות הנכרית לא עמד בסתירה לשאיפה לשחרור לאומי, לעליה ארצה ולחנוך הבנים להשתלבות במפעל השחרור הלאומי.

כאשר מציינים עובדות אלה כיום, לאחר מלחמת ששת הימים, נדמה כי דבר קל ערך הוא. אך כאשר מנסים לסקור את תקופת המנדט, את גזרות הספר הלבן, את ימי מלחמת הפולט השניה ומאורעות השואה, מתחילים להבין את תעצמות הנפש שדורשו לאדם בכדי להאמין, כי נגיע לעצמאות יהודית ולעצמה שבתגלתה לנו בשנה האחרונה. רב הצער. בגדולה של המשפחה, בבנין המסק ובתרומה לפתוח המדינה כולה - נתבחס.

הרי זכרה ברוך.

מאיר

דברים ליד הקבר

היום (לאייר ליוני) את גרסה גינזבורג למנוחת הנצח בבית הקברות בזכרון יעקב. מקום קבורתה הצדו של קבר בעלה שנפטר בשנת 1956 - זיגמר גינזבורג ז"ל. בעקבות אורנה של המנוחה צעדו אחרי בני המשפחה ידידים ומכרים רבים מאד. ליוו הקבו והספיד הרב עזריאלי, צייר דרכיה בחיים ואפיה כאם בנותיה, נכדיה ונינה ואף יל בני קבוצתנו. רב כל כך מספר הנפשות אשר הרגישו קירבה לאישה זו האצילה.

גרסה גינזבורג מהיית הרמן גולדה בעיר קניגסברג בשנת 1894, והייתה באותה עיר לרעיית עורך הדין זיגמר גינזבורג. אחר עלות המשפחה ארצה בשנת 1933 גרה במיפה ואחרי מכן בתל-אביב. בעזרת גרסה המשכילה ניהלו חנות לספרים וכתבים עתיקים, אחר ירתו של ראש המשפחה הועברה ספרייה המכילה כרכים רבים וביניהם יקרי ערך למעין צבי בעת התישבותה של האלמנה במסק.

גוסה הכתלנה במהירות אל תוך חיי הקבוצה, בעשתה לחברה צנועה, אהבת אדם ותמיד נכונה לעזרתו לכל. מצאה עבודה מעשית בטניף המושבה אשר בה רבים מתושבי המקום חיבבוה. אפילו לאחרונה לא חפצה להרפות מעבודה זו שלא היתה קלה לה.

פזירתה גרמה צער וכאב לציבור אנשי הקבוצה ולידידיה הרבים. כה שמחה לגורלה להיות ולחיות בקרב משפחתה המסועפת. כחוג הורי החברים, כבקרוב חברי הקבוצה וצפיריה, העריצה וכיבדה. גדולתה כאדם בתגלתה פעם נוספת כאשר מחלה אכזרית חקפה אותה. היא נשאה בסבלה כאילו איבנו. גישתה לחיים מלאת החיוניות נשארה בה עד הסוף. בגמר המצעד בבירה ביום העצמאות וכאשר הועבר החזיון המרשים על המסך קמה וחזרה לחדרה - לקראת מנוחת הנצח.

ז. בראון

אנו משתתפים בצערך ובכאבך
של
משפחות בן - יעקב - ליוור
וכל בני ביתך
על מות האם והסבתא
גרסה גינזבורג

מעין-צבי
ארכיון-הקבוצה